

Razlaga zgodovine

(p. James Smith)

Pavel pripoveduje Jezusovo zgodbo od obljube prerokov do njegovega vstajenja. Pa je to res zgodovina ali samo Pavlovo mnenje?

Obstajata dve vrsti zgodovine: zgodovina dejstev in razlaga zgodovine. Prva je zapis dogodkov, druga poskuša razložiti, kaj ti dogodki pomenijo.

V resnici je vsa zgodovina stvar interpretacije. Kdorkoli jo zapisuje, je osebno, versko, družbeno ali politično pristranski. Pa naj se tega zaveda ali ne. Že to, kaj izbere, da bo zapisal, je njegova interpretacija. Nekateri dogodki so poudarjeni zato, ker je zgodovinar menil, da so pomembni, drugi dogodki so izpuščeni kot nepomembni. Če samo preprosto zapisujemo podatke, to ni zgodovina, le seznam pojavov brez pomena. Prav naloga zgodovinarja je, da dogodkom pripiše pomen.

Primer: bitka pri Gettysburgu je bila dogodek, ki je postal nesmrten z Lincolnovim govorom. Bitka je bila dejanska zgodovina, govor pa razlaga zgodovine. To ne pomeni, da je govor nezgodovinski: brez bitke govora ne bi bilo. A brez govora bi bitka ostala neopažena.

Zgodba o Jezusu je zaradi človeške narave oboje: zgodovina in razlaga zgodovine. Jezus je naredil nekatere dejanske stvari in te so potem razlagali. Razlika je v tem, da je samo en Lincolnov govor, medtem ko obstaja več zgodb o Jezusu. Pa tudi v tem, da je bil Lincoln blizu Gettysburga, medtem ko je bilo daljše časovno obdobje med dejanskim Jezusom in njegovimi razlagami.

Na primer nekega dne je Jezus nahranil množico na podeželju. Joel je bil priča. Deset let kasneje je ta povedal svojemu sinu, ki ga ni bilo poleg. Še deset let kasneje je sin povedal o dogodku evangelistu, ki je to zvedel iz tretje ali četrte roke. Vsak evangelist je potem napisal zgodbo s svojega zornega kot tudi pod vplivom dogajanja v Cerkvi.

Pomembna je neprekinjena "veriga dokazov" med dejstvom in interpretacijo. Ta veriga sama ima zgodovinski vidik, ki se spreminja glede na prejemnika. Zdi se, da so prvi kristjani verjeli v Jezusa zaradi čudežev, medtem ko mi verjamemo v čudeže zaradi Jezusa. Ko je Jezus ozdravil slepega človek, so govorili: "Gotovo je blizu Bogu." Ko je nato ozdravil gobavca, so govorili: "Gotovo je Božji glasnik." Ko je hodil po vodi, so rekli: "Gotovo je Božji Sin."

Bili so vajeni čudežev in potrebovali so nekoga, ki so ga povezali s temi čudeži. Ker smo sodobni ljudje sumničavi do čudežev, vedno iščemo znanstveno razlago. Da bi sprejeli čudeže, moramo začeti z Bogom. Čeprav neradi, razmišljajmo takole: "V vstajenje je težko verjeti, vendar če je Jezus Bog, je gotovo vstal od mrtvih." Vsak od nas spontano o Jezusu razmišlja kot predvsem o božjem ali predvsem človeškem, pa naj vemo, ali ne. Podobno kot vidimo tiste črno bele slike, ki prikazujejo dve podobi. Čeprav se trudimo, da bi videli drugo sliko, je morda težko. Ostajamo pri prvih vtisih.

Ker je Jezus Bog in človek, sta oba pogleda pravilna. Pomembno je, da ne zanemarimo enega na račun drugega. Morda bi bilo dobro, da bi svojo najljubšo podobo Jezusa spremenili – obrnili na drugo stran, da vidimo, kaj smo spregledali. Le tako ne bomo imeli skrivenčene podobe človeškega Boga.

vir: <http://celebrationpublications.org/>
prevod: Petra Grimani